

Р ъ к а .

Край селото подъ върбитѣ
Малка рѣка шава,
Дѣто мине, всичко тѣжко
Буди, освѣжава.

Нейната вода кристална
Служи вмѣсто пара,
Воденици и фабрика
Тя съ бързина кара.

А дойде ли подъ селото
Въ равнитѣ ливади,
Тамъ отъ нея се отдѣлятъ
За поене вади.

Лѣтно врѣме нѣкъ въ нея
Къпятъ се дѣцата,
И момитѣ отъ селото
Бѣлятъ си платната.

Прѣзъ зимата двата брѣга,
Щомъ леда катъ свърже,
Млади момци съсъ нѣрзалки
Попълнятъ я бърже.

Георги Ст. Поповъ.

